ГОД III ЯМБОЛЪ, 9 МАЙ 1926 ГОД БРОЙ 120

СВѢТИЛНИКЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ И СТОПАНСКО-ИКОНОМИЧЕСКИ ВОПРОСИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатницата „Свѣтилникъ"—Маразановъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв., за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 леви

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: на вестника въ полза на, сѣдмично обявление 2 лв. на 1 см. Сждебнитѣ обявления 1 лв. — 1 см. на ред. Търговски — по спорразумѣние. За хронологиране—5 лева на редъ.

Всичко за предплата.

Рекламии не се приемать.

ПЛАТНО! ПЛАТНО! ПЛАТНО!

ТЕКСТИЛНА ФАБРИКА ИОВКО С. ПАСПАЛДЖИЕВЪ & СИНОВЕ — ЯМБОЛЪ.

Съобщаваме на почитаемитѣ си клиенти, че пуснахме въ продажба най-фин

ДОМАШНИ БѢЛЕНИ ПЛАТНА,

приготвени отъ пръоакчествени английски прежди, които по своята здравина далечъ надминаватъ всички други.

Платната замѣстватъ напълно хасетата, като при това съ трайността си и сравнително низката цена сж за предпочитане предъ тѣхъ.

Специални платна за чонъ-дарови.

Продажба на дребно при: **Калъпчиевъ & Узуновъ** — улица „Софуларска"

Коста Димитровъ — ул. „Търговска" (въ зданието на Кехайовъ) и **Аврамъ Коенъ** на безистена, а на едро — направо при фабриката.

3—3 Съ почитание: **Иовко С. Паспалджиевъ & Синове.**

ЗДРАВЕ, СВѢТИНИ И ТРОЙНИ.

Ст. Димитровъ.

ЗАСИЛЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ СТРОЕЖЪ ВЪ ЯМБОЛЪ.

Търга за постройката на държавна поща ще се състои въ края на тая месецъ и презъ това лѣто строежа ще започне. Сградата ще се издигне на мѣстото на днешното читалище и ще костува—както е казано въ „Държавния вѣстникъ"—около 3,700,000 лева.

Предстои обявяването на втори търгъ по строежа за снабдяв ането на Ямболъ съ подпочвена вода за пиене.

Въ момента тоя въпросъ преживява фаза на общественъ колебаниеи. До гледащето не вичко окончателно е прочуто, стои сигурно, че тая проучване не е достатъчно.

Случайного пребиваване въ града на минния инженеръ и гл. инспекторъ по минитѣ при Министерството на Търговията и Индустрията, г. Ж Георгиевъ, който е запознатъ съ тоя въпросъ, — даде възможность на нашия вѣстникъ да му земе комплетнето мнение и да го поднесе на интересуващитѣ се градъ

г. Инженеръ Ж Георгиевъ подържа:

«Подземнитѣ водоносенъ басенъ, кждето сж правени сондажни хидрологически изследования и проучвания отъ инженеръ Михаиловски е сжединъ, отъ който мелницата на х. Петровъ и германския хангарь се снабдяватъ съ вода Водата има еднакъвъ дебитъ и еднакъвъ химическия съставъ

«Количеството на подземната вода въ района на изследвано около старата и новата гара е напълно достатъчно, за да удовлетворява нуждитѣ на Ямболъ"

«Качеството на тази вода въ химическо и бактерологическо отношение е най-добро

«Отъ минерализация и оманганяване на водата нѣма никакви опасения».

Тия компетентни тълкувания на дългогодишния доцентъ въ Московската минна академия инженеръ Георгиевъ и, за щастие на ямболжани, на Българския инженеръ, би трѣбвало да възхвалятъ въ всички общински съвѣтници довѣрие и сжединѣ обединени около водоснабдяването на Ямболъ, да сѣ направятъ да стане тоя по-скоро въ дѣйствителность.

Отъ сѣщо такова общественo значение за Ямболъ е освобождаването на рѣка Тунджа отъ бентовѣтѣ на воденицитѣ. Тая цѣль, преди години, е била поставена и Азлъкъ е основала три водни синдикати, на които държавата отдѣля 900,000 лева. Държавата помощ чрезъ тѣхъ 900,000 лева сж дъ жденти дѣловъ капиталъ

За изработване плана по корекцията на Тунджа е похарчено повече отъ другъ милионъ лева. Въ продължение на десетки години населението около Тунджа е търпѣло огромни щети и е правило поступки предъ министерства и Народни Събрания да освободятъ тоя краи отъ пакостливитѣ бентове.

Най после въ тия народни беди държавата се вслушa. Миналата година се издаде царски указъ за отчуждаване по спешности на тия бентове; презъ течение на годината нѣкоиа комисии се произнесоха за стойността имъ и отъ страна на държавата дѣлото бѣ гласнато къмъ сѣщо благополучнѣ край.

Печалното въ случая обаче е, че сѣощо на водни тѣ синдикати, които представяха всичкитѣ общественни интереси на тия дожнисия край не е счетъ за умѣстно дори да ги на 18 мин. априлъ, като страна въ сжедбина процесъ, заведенъ отъ собственицитѣ на воденицитѣ, макарь тия отчуждения да ставатъ за сѣбитки и за интересъ на воднитѣ синдикати и макаръ по реда си да сѣ дали призовани.

Това изкиране клъвнай-елементарния дългъ свидетелствува, че на дръжавната инициатива по отстраняването на пакостливитѣ бентове мнидъ тъ ритѣ на воднитѣ синдикти отговарятъ съ солидаризиране съ интереситѣ на ямболжани, а дъ лго търпелившитѣ обществени интереси се захвърлятъ наново въ тинята на пакостливата рѣка.

Отъ засиленитѣ общественни строежи дръжавта инвестира средствa и добросъвестни грижи, факторитѣ на Ямболъ, къмъ кждето сж насочени облагодѣтелствуванията, турятъ подмолни камъни, да за сгромолясатъ насоченитѣ къмъ Ямболъ общественъ строежъ.

Естествено е тогава, че въ очакванията си града Ямболъ често ще попада въ разочарования и ще дъ не въ примитивнитѣ разрухи.

Доцентъ по минно инженерство

Жеко Г. Георгиевъ

Гл. инж.-инсп. по минитѣ

ПРИРОДНО-ЕСТЕСТВЕНИТѢ БОГАТСТВА НА НАШИЯ КРАЙ.

Ямболско мангановата руда при с. с. Изворъ и Босилово.

Дълго время на рудницитѣ манганови мѣсторождения, разположени въ най-източната часть на Сѣдмогорскитѣ масиви и въ 6 кам. северо-източно отъ Ямболъ, никой не е обрѣщалъ внимание, докато въ 1900 и 1901 год нашитѣ сѣтрудници Д-ръ Ив Златарски и А. Богдевъ сж разнали проучвитѣ за дирене на мангановия руда въ земленитѣ на гр. Ямболъ, с. Изворъ и с. Бориково — по източната и западна часть на шосета Ямболъ—Сливенъ. Къмъ тѣхъ се присѣдинява и софийски инж. Ст. Бончевъ, който въ 1902 год. сѣщо е запазилъ отдѣлнитѣ перимитъри за търсене мангановата руда.

Всичко тѣзи три перимитри сж били прехвърлени на Дин. П Съселовъ, който въ 1903 год. въ височайшъ указъ № 13 получа въ концесия на срокъ 99 години за разработване, експлоатиране и извлѣкване на мангановата руда и тъкмо въ сѣщо и на всичкитѣ на мангановия минъ «Дебра Недежда».

Въ 1918 годъ на концесионера на мангановата мина Дим Съселовъ сключва договоръ съ германския подданикъ Густавъ Шмитъ, на когато дава нѣкои права да експлоатира мината му.

Прочуватенитѣ и експлоатационнитѣ работи въ концесията «Дебра Недежда» сж били съсредоточени по работа на мѣстности Мургашъ Могилитѣ и «Кокъ Тепе». Около «Бѣлия Мургашъ» е обрѣнатъ на една интересна отъ 234 метра дълбокъ кладенецъ, и на нѣколко отъ тия кладенци е направено отъ 25 бадилоки и дебелинитѣ на нашедения въ проучванитѣ шахти бенчищи сж неголямо напрѣдно бѣлени.

Геологическото строение на мѣстността е състои отъ седиментарнитѣ утаечни терени, въ видъ на ивица, съ обща направление отъ Северо Изтокъ на Юго Западъ, отдѣлени отъ малки крупнозни эксивѣйски издолетини скали.

Утаечнитѣ скали, въ които се намира мангановата руда, се състоятъ отъ черно-розови и черни глини, кварцъ, мергелъ и мергелно-глинести черни варовити пѣсъчливи скали. Въ тая отдѣлна пластовъ сж дебелинитѣ отъ 25—35—38 м. на едно мѣсто 70 градуса Северъ и изтокъ и въ 215, 280 и 285 градуса 3—юи

Въ сѣщата скъ черно-кафявитѣ проучвателни шахти, дълбоки 4 метра, е бѣлъ пъта мангановата руда, които се намира на сѣщото заплатение или пластовъ. Хвѣрлитѣ сж дебелини 35 м.

Горнитѣ на тоя рудоносна пласть се състои отъ черни и жълти глини съ прослойки отъ мангановата руда отъ едва дебелина 70 с. м.

Подъ мангановата руда злата сѣтла бледно розова мазна глина, пронизана съ кодинки, кой то е получъ като резултатъ на разлагането на гледнитѣ въ отдѣлнитѣ пластове сж. Дебелината е 25—35—38 м. на едно мѣсто 70 градуса Северъ и изтокъ и въ 215, 280 и 285 градуса 3—юи

Въ сѣщата скъ черно-кафявитѣ проучвателни шахти, дълбоки 4 метра, е бѣлъ пъта мангановата руда, които се намира на сѣщото заплатение или пластовъ. Хвѣрлитѣ сж дебелини 35 м.

Горнитѣ на тоя рудоносна пласть се състои отъ черни и жълти глини съ прослойки отъ мангановата руда отъ едва дебелина 70 с. м.

Подъ мангановата руда злата сѣтла бледно розова мазна глина, пронизана съ кодинки, кой то е получъ като резултатъ на разлагането на гледнитѣ въ отдѣлнитѣ пластове сж. Дебелината е 25 м. на едно мѣсто 70 градуса С.З—Ю.

Въ сѣда отъ направенитѣ разкопки, на 6 метра северно изтокъ отъ описанатата шахта, е срѣщнатъ пласть на мангановата руда съ дебелина отъ 25 до 80 с. м. Въ горнитѣ части на пласта 5 с. м. високо червена глина, 20 с. м. високо черно-кафява глина, 10 с. м. черна глина, подъ нѣя е бѣлъ пъта мангановата руда, 10 с. м. червена глина, подъ нѣя е бѣлъ пъта мангановата руда

кавни шахти, елати отъ които е къ краго сѣчение и има на чаленъ диаметъръ 3½ метра. Тѣзи шахти са прокарани на дѣлбоченята на манганската скала и съ тѣхъ въ мѣстности та на «Кось Тепе» е открито едно маганово мѣсторождение, което, по свои характеръ, се различава отъ това при «Ежюм Мочлар» и има гнѣздообразно разпространение.

Горището на рудата се състои отъ глини, имащи бѣлосѣдна структура и отъ дробни парчета и кристалитна скала, различени съ черната глина, и добището на рудата е по-малко нести варовици и мергели, притиси съ желѣзенъ хидратенъ разстворъ.

Дебелината на мангановорудната скала е около 2½ метра, но тя не е едноредна мая и сѣдъ отъ нѣкоя страна, рудата—черна чисто манганъ на двуокисъ кислородъ и твърда сроиить и другите минерални манганови съединения, които са разпространи срѣдъ скалата.

Второ нѣщо отъ тѣзи шахти е пресѣкла пластъ отъ манганова руда, които е състои отъ средно манганови пиролюзитъ, цементирани съ черно богата прахообразна манганова маса.

Горището и дощището на рудата са слѣдъ, както и тѣзи пресѣчени съ кратлаго шахти. Изкъдъ тѣзи манганови руди могатъ да имат техническа стойтъ да се употрѣбятъ при производъ на желѣзнитѣ руди въ високитѣ и металургически пещи на чугунъ, желѣзо и стомана или за тѣзи, що на то се предварително обогатятъ съ съдържание на манганъ до 35—50%.

Произведенитѣ отъ концесионера на ямбоската манганова мина «Добра Надежда» руди, затова не е експлоатационни ро бот: не давятъ основание на предварителнитѣ изчисления и индустриални запаси на рудата, съ които природата е надарила ямбоскитѣ на мина родинѣ градъ, но ние считаме, че тѣзи руди мѣсторождения заслужватъ и трѣбва да бъдатъ проучени.

При посещението на мината и прегледанетo на старитѣ минни работи, авторъ на тѣзи редове, сеемъ описанитѣ проучватели шахти и др. минни работи, е изкоистилъ ръководитѣ дѣпранитѣ отъ изваадена манганова руда, около 50 тонн, и, както се вижда отъ тѣзи, експерта на рудата въ страстно не се е правилъ—това подтвърдява и изкопаната чистата напрѣвени минни подземни и открити работи.

Тъкъ, чужди на европейскитѣ желѣзна индустрия отъ манганова руда, нѣйнотo докарвъ въ Англия, Америка и Европа отъ такова далечни страни, като Бразилия, Африка и Чилутъ (Канада), близко до разположение на ямбоскитѣ манганови руди отъ гара Ямболь и пристанищетъ Бургасъ, заслужватъ да се обърне на тѣхъ по-голѣмо гнимание отъ експлоатацитѣ на концесионера и направи начина възможно, да да може на тази мина да се дадѣ жизнь, тъкъ, че тѣзи руди ще привлѣкатъ френски или други чужди капитали.

Ние не сме по-поборе не мъ-ко и продъжаваме да мислимъ, концесията, срока на която изтѣче съ 2002 година.

Рудата се, не и чашата дъ-дава отечествена желѣзна индустрия ще кажеш,и ще часъ отъ тъ-ва манганова руда.

Наличността на Мъ-нистерствоѣ желѣзни руди и манганови руди изнася около Ямболь, близостьта на бъ-лгарскитѣ кости валящи и разпространението на нужнитѣ при топлинто на желѣзнитѣ руди, разрвнощи въ ямбоско—ск тъзи основни условия и фаза, въз основа на които бъдащото ще грал: българската желѣзна метаургия и индустрия.

Ямбол, Гергьовден 1926 г.

Бъ инногобнящи при печатъ «Сѣнтина» — Мраморлюкъ — Ямболъ, до еврейската баня, се продъвжъ всякакви книги и другъ — най-якъ-ятно, наносно и солидно.

ЦЕНИ ИЗНОСНИ.

ОТЗИВИ.

Слѣтската вечерница.

На 25 м. сѣкритѣ въ гра-дъ Ямболъ Българщина вечерника Зи материала осо-бенно я неговото изкаване и нежнитѣ на говорнитѣ. Органи-зацитѣ е еще млада и при сто съставъ не може да се очака повече.

Другъ е моето ни кяра да пи-шемъ ура редоте. То е «сцена-та» и изкуствено обнъ.

Зрителитѣ очакваха да видятъ какво се състои тая нова за-бѣлъ изпитателенъ сцена-та на Ямболъ, а неофициалнитѣ, бъ-ла представени учащиитѣ бла-сти, изпитателитѣ въ ръкоп-ти и др. какъ се състои-ствъ слѣдетъ вечерника.

«Сцената», които цетиле да декоратора изкусно и нерадъ изложенъ въ две голѣми такъ, представляще група пустъ-ти едвъ сухи дървета. Тъ-ва сцена бѣлъ представени като гаменъ, които постоянно се би-тъ и ругаятъ, сѣкутъ бъ-ва да строятъ морализъ. Въ-колко туриститѣ съ гаменъ и пеньшитѣ на Ямболъ, Бургасъ, Сливенъ и М. Н. П. разнитѣ у-чебни организации и общи-стенотъ изнесоха въ нѣкъ-ки дни бѣдинъ въ това като се запознѣ съ туризма като идеа и съ дѣлъ сонцеи организации Б. Т. Д. и Ю. Т. С.—у насъ.

Нѣмамъ за цѣль да прави-повторя на туризма и тия организации, що имъ е на-предъ-ствъ, които бѣха предприетитѣ съ тая «сцена».

Сигурно обаче учредницитѣ на вечерника не съ забелезали голѣмото противорѣчие съ тоа-ката цѣль и тѣхнитѣ ръкоп-ти, какъвто правятъ другитѣ му туристи, си поискъ-ли прецѣ-пленето — *подъ-ръкоп-ти* (при-тежателитѣ за тоа) и голѣмо тръъ — *лжжи* (бронето на камилитѣ като средство на-съществяватъ). Преструването на сказуѣ, че сни, сочи за единъ морали по максимата «Ако-ма-ма» (Ако-ма-ма). А етика по нинорали пятнца не се на-сижда.

Посещението въ сказуство-та въ-трата галенка и лагерния отъ-ный сделки да впостирятъ въ-ръ-ка-ти, авторъ на тѣзи редове, осѣнъ описанитѣ прочуватели шахти и др. минни работи, е изкоистилъ ръководитѣ дѣпранитѣ отъ изваадена манганова руда, около 50 тонн, и, както се вижда отъ тѣзи, експерта на рудата въ страстно не се е правилъ—това подтвърдява и изкопаната чистата напрѣвени минни подземни и открити работи.

Тъкъ, чужди на европейскитѣ желѣзна индустрия отъ манганова руда, нѣйнотo докарвъ въ Англия, Америка и Европа отъ такова далечни страни, като Бразилия, Африка и Чилутъ (Канада), близко до разположение на ямбоскитѣ манганови руди отъ гара Ямболь и пристанищетъ Бургасъ, заслужватъ да се обърне на тѣхъ по-голѣмо гнимание отъ експлоатацитѣ на концесионера и направи начина възможно, да да може на тази мина да се дадѣ жизнь, тъкъ, че тѣзи руди ще привлѣкатъ френски или други чужди капитали.

Ние не сме по-поборе не мъ-ко и продъжаваме да мислимъ, концесията, срока на която изтѣче съ 2002 година.

Рудата се, не и чашата дъ-дава отечествена желѣзна индустрия ще кажеш,и ще часъ отъ тъ-ва манганова руда.

Наличността на Мъ-нистерствоѣ желѣзни руди и манганови руди изнася около Ямболъ, близостьта на бъ-лгарскитѣ кости валящи и разпространението на нужнитѣ при топлинто на желѣзнитѣ руди, разрвнощи въ ямбоско—ск тъзи основни условия и фаза, въз основа на които бъдащото ще грал: българската желѣзна метаургия и индустрия.

Ямболъ, Гергьовден 1926 г.

Бъ инногобнящи при печатъ «Сѣнтина» — Мраморлюкъ — Ямболъ, до еврейската баня, се продъвжъ всякакви книги и другъ — най-якъ-ятно, наносно и солидно.

ЦЕНИ ИЗНОСНИ.

Бъ урадбата на градската градина и въ нѣкой други нѣщи, кои дамъ сами мъраскайка работа на нашата община. Не можемъ обаче да разберемъ, какъ безсъвестно се проиебетяи кано бонно обстоятелство, кото обезщинва всичкия трудъ, положенъ на градината. У нѣщо, кото изкаде отъ калитѣ на градината е негли сама отъ нѣйнотo ни на гради и на нѣйнотo ни равие не се вмѣкъ никоги нѣ-какъ мѣрки Кой би ни-нѣ-кренъ да е радъ на печъ-вечерната разходка, кото трѣбва да съвта облаи прѣзъ нощтѣ.

Съ нѣсбходимо-то ни-ка-ква ни на трѣ-ка-ва ни трѣбва поне да се знуопотребва. Изтонъ-ногатъ и трѣбва да е ка-ква-то нѣкой да ка-ка-ва и такъ-ни зачеркане на нѣкоя „перо".

**Гражданинъ ни молитъ да обѣ-ратъ внимание на гаслѣ-ка-ва-та-та-ка-ва-та просечка нахаи-стъ-ватъ ни-ѣ-ранитѣ и безпокоятъ-ни-ѣ-ранитѣ въ-ѣ-ка-ка-ка